

מסכת מנחות

פרק ח משנה ו

וּמַנִּין הָיוּ מְבִיאִין אֶת הַיֵּין. קְרוּתִים וְהַטּוּלִים, אֶלְפָּא לַיֵּין.
שְׁנֵיָהּ לָהֶן, בֵּית רַמָּה וּבֵית לָבֵן בֶּהָר, וּכְפָר סָגְנָה בְּבִקְעָה. כָּל
הָאֲרָצוֹת הָיוּ כְּשֵׁרוֹת, אֲלָא מִכָּאן הָיוּ מְבִיאִין. אֵין מְבִיאִין, לֹא
מִבֵּית הַזִּבְלִים, וְלֹא מִבֵּית הַשְּׁלָחִין, וְלֹא מִמָּה שֶׁנִּזְרַע בִּינֵיהֶן.
וְאִם הֵבִיא, כָּשֶׁר. אֵין מְבִיאִין אֱלִיוֹסְטֹן. וְאִם הֵבִיא, כָּשֶׁר. אֵין
מְבִיאִין יֶשֶׁן, דְּבָרֵי רַבִּי. וְחֻכָּמִים מְכַשִּׁירִין. אֵין מְבִיאִין, לֹא
מִתּוֹק, וְלֹא מֵעֶשֶׂן, וְלֹא מִבִּשָּׁל. וְאִם הֵבִיא, פָּסוּל. אֵין מְבִיאִין
מִן הַדָּלִיּוֹת, אֲלָא מִן הָרוּגְלִיּוֹת וּמִן הַכֶּרְמִים הָעֵבֻדִים: